

ומשנינן: לא קשיא.

הא דקתני "שלשה בחיטין וארבעה בשעורין", איירי בתבואה **הסיכתא** [שבלים דקות וגרועות].

הא דקתני "בחיטין שנים ובשעורין שלשה", איירי בתבואה **מעלייתא** [משובחת]. שהקמח היוצא משני קבין חיטין יפים, שקול כנגד היוצא משלשה קבין חיטין גרועים.

אמר רב פפא: שמע מינה, גריעין חיטין הסיכתא מחיטי מעלייתא, טפי מדגריעין שערי הסיכתא משערי מעלייתא! הפער בין חיטין גרועין ליפין, גדול מהפער שבין שעורים גרועין ליפין.

דאילו התם בחיטין, ההפרש ביניהם הוא תילתא. שהקמח היוצא מהחיטים הגרועין קטן בשליש מהכמות היוצאת מהחיטים הגרועין.

ואילו הכא בשעורים, ההפרש הוא רק בריבעא. שהקמח היוצא מהשעורים הגרועין קטן רק ברביע מהכמות היוצאת מהשעורים הגרועין.

ונפקא מינה, לענין מקח וממכר.

אמר רב: קבא של מלוגנאה [שם מקום] הוא שיעור העיסה המותרת בלישה לפיסחא! אבל ביותר מכך, אי אפשר לשומרה מחימוץ.

וכן הוא שיעור העיסה לחיוב חלה.

גרס לה] — חייבין בחלה. דהיינו, חמשה לוגין של ציפורי. שהלוג הוא רביע הקב.

שיעור העיסה החייבת בחלה הוא כשיעור העיסה שהיתה לבני ישראל במדבר. וכדברי הכתוב "ראשית עריסותיכם".

עיסת המדבר היא שיעור המן שירד לכל אחד מדי יום, והוא עומר לגולגולת.

העומר, עשירית האיפה הוא.

באיפה יש שלש סאין.

בסאה יש ששה קבין.

בקב יש ארבעה לוגים.

בלוג יש ששה ביצים.

נמצא שיש באיפה שמונה עשר קבים, שהם שבעים ושניים לוגים.

וכיון שהעומר הוא עשירית האיפה, יש לנו לחלק את שבעים ושנים הלוגים לעשר, שהם: שבעה לוגין, ועוד ביצה וחומש.

וכך הוא החשבון: עשירית משבעים לוגים הם שבעה לוגין.

נשאר לנו שני לוגין, שהם שתיים עשרה ביצים, לפי שהלוג הוא שש ביצים.

ועשירית משתיים עשרה ביצים, היא ביצה וחומש [12: 10=1.2].

נמצא דיש בעשירית האיפה שבעה לוגין, ועוד ביצה וחומש.